

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 83.

V Ljubljani, v četrtek 14. aprila 1898.

Letnik XXVI

Schönerer na Koroškem.

Iz Celovca, dne 13. aprila.

Kar iz začetka, ko se je razglasilo, da pride sloviti vitez Jurij »ohne Furcht und Tadel«, kakor pišejo o njem nemški listi, med koroške Slovence, sem Vam označil naše stališče nasproti temu kričaču. Znano je, koliko zabavljajo naši nasprotniki, da se slovensko gibanje podpira od onstran Karavank, in kako bi na to stran sezidali najraje kak kitajski zid. Sami pa kličejo od raznih stranij najbolj glasne kričače, da begajo in hujskajo ljudstvo.

Schönererja je to pot poklical na Koroško nek ponesrečeni »študent« in sedaj izdelovatelj sode, Jožef Krasnik v Svetni Vasi (Spodnji Rož.). Ta človek je jeden poglavitnih mazačev »Kmetškega Lista« in steber »bauernbundarskemu« protislovenskemu gibanju v celem okraju.

Nacionalci se Schönererjevega prihoda po znanih zadnjih dogodkih državnega zbora niso posebno veselili. Ker jim je na Dunaju začel mešati štrene, mislili so, da to sedaj stori tudi na Koroškem, ter tu nahajska volilce zoper svoje »voditelje« poslance, ki kakor jeden mož capljajo za Steinwendrom. Bali so se torej kar naravnost Schönererjevega prihoda in ga napadali zlasti v »Freie Stimmen«. — Samo »Bauernzeitung« in »Kärntner Nachrichten« so ga odkrito pozdravljale. »Fr. St.« prigovarjale so v velikonočni številki Schönererju, — kakor se prigovarja bolnemu otroku, ko se mu vsiljuje zdravila — naj nikar ne moti nemškonacionalnih krogov na »sloven-

skih tleh«. — V drugih odnošajih, pravijo bi pozdravljale Schönererjev nastop na Koroškem, a tako samo konstatujejo, da je Humbert, kjer je govoril Schönerer, na slovenskih tleh in »storej ni pravi prostor, da se tam razpravlja o razporu med Nemci...«

Prav modro povedano!

O shodu samem poročajo nemški listi, da se ga je udeležilo kakih 100 kmetov. Mnogo radovednežev je prišlo iz Celovca, ker so hoteli videti in slušati novega nemškega boga! Zlasti mnogo je bilo navzočih učiteljev, kar zopet jasno priča, kakšnega duha so naši »volksbildnerji.« — Slovencem je bil pristop zabranjen, dasi je prej tudi več naših dobilo vstopnice. Zbralo se je pa pred zborovališčem precejšnje število slovenskih kmetov, ki so bili jako nejevoljni, da sme nasprotnik Avstrije tako nastopati! Reda naši niso motili in so dotična poročila nasprotnih listov lažnjiva! Svojim čutilom so dali duška s krepkimi klici: »Pereat Schönerer« in »Živela Avstrija.« A nasprotniki samiso hoteli imeti prepir. Zato so napojili nekaj podkupljenih barab in je poslali med naše može, da bi jih razdražili. A naši so nakano takoj spoznali in mirno odšli.

Govor »parade«-kmeta Schambergerja ni napravil utisa, tudi Schönererjev govor so le malo odobraval. Zadnji se je branil najprej zoper razna očitjanja in v ta namen bral prestavo članka: »Schönerer pride« iz predzadnjega »Mira«.

Ovrgel teh očitjanj pa ni, marveč jih kar iz visokega stolca zavrnil, češ, da se ne zmeni za

vse to. Dokazano s tem kajpak prav ničesar ni. Hudo je prijemal Luegerja in sploh krščanske socialiste, pa tudi drugim strankam ni prizanašal. Samo on vé vse, more vse, samo on je — bog, ki more rešiti Avstrijo. Srečen, kdor verjame!

Kot vladni zastopnik je bil navzoč komisar Rainer, za varnost zborovalcev je pa gosp. baron Mac Nevin poskrbel s tem, da je poslal kar celo krdelo orožnikov, ki so imeli paziti na Slovence, da le ne storijo komu kaj žalega! — Orožniki so imeli menda ukaz, da naj posebej pazijo na vsak korak g. M. Prosekarja. Res očetovsko skrbi g. baron Mac Nevin za — Nemce, oziroma nemškutarje! Slovenci se tega ne moremo veseliti. Nam g. baron k večjemu kratkoma prepove shod, če nemčurjem ni po godu, ali pa v naglici in za potrebo iztakne kje kakšno — davico ali kugo! Značilno je tako postopanje na vsak način, ter kaže zopet, kako se koroški Slovenci povsod in vselej smemo veseliti — dvojne mere.

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. aprila.

Državni zbor prične prihodnjo sredo svoje nadaljno delo, oziroma prične prav za prav še le z delom, kajti v prvih dneh sedanjega zasedanja se v resnici ni preveč delalo. Pa tudi sedaj ni upati na kako resno delo. Resno, pametno delo ovirala bode na jedni strani nemška opozicija, ki bo neprestano zahtevala, naj se odpravijo »grozne krivice«, ki se godé nemškemu narodu v Avstriji,

LISTEK.

Victoria.

(Slika iz časa preganjanja kristjanov v treh dejanjih.)
(Po dr. A. Waal-u, — Jan-Jak.)

(Dalje.)

Četrty nastop.

Renat. Trebonij z Markom.

Trebonij (še za kulisami): Hvala bogovom! Tamkaj-le se nekaj sveti!

Renat (zá-se): Torej mi je šel vendar v nastavljeno past!

Marko: Joj ta izlet, to presenečenje! Prefekt, jaz skoprnim od strahu.

Trebonij: Pogum Marko!

Marko: Kaj pogum! Zdaj, zdaj nama pogase mrtveci bakle in potem naju podavijo.

Trebonij: Ali ni nekdo govoril? Gotovo bo Renat.

Renat (zá-se): Sedaj si me samo slišal, a kmalu me bodeš tudi videl. A tedaj te prevara glas in postava (odide).

Trebonij (nastopi z Markom): Na mestu sva! Tu je kakor kaka velika soba.

Marko: A notri nikogar.

Trebonij: Saj res ni nikogar. In vendar se je čul govor.

Marko: Saj ti pravim, to so bili kristjanski čarovniki in čaravnice, ki so se posvetovali, v katere živali naj naju spremene.

Trebonij: Pusti, pusti že to neumnost.

Marko: Vrniva se rajše, prefekt! Če nama le niso izbrisali kristjani znamenj, ki sva jih naredila po hodnikih.

Trebonij: Glej, glej luč v onem hodniku! Naprej, to je prava pot!

Marko: Le tako naprej, saj pravim! A jaz ne naredim niti stopinje več in če mi dajo tudi to jamo polno zlata.

Trebonij: Pomisli vendar, tako blizu cilja!

Marko: Da, jaz premišlujem, kako strašno neumna sva bila.

Trebonij: Polovico plena ti dam.

Marko: Plena? Še tisto mošnjo denarja, ki ti jo je včeraj Renat dal, ti bo zopet vzel. Jaz dam tudi prstan rad, da le prideva iz teh preklicanih hodnikov.

Trebonij: Jaz ne razumem niti tebe niti sebe. Oj jaz tepec, ki sem izpustil Renata! Toda čuj! Pri Jupitru, nekdo prihaja.

Peti nastop.

Prejšnja. Renat (preoblečen za berača, govori počasi s spremenjenim in nizkim glasom).

Renat: Pozdravljena brata! Pozen sem, pozen, kaj-ne?

Trebonij (sam zase): Ravno prav mi pride tale berač. (glasno:) Prijatelj, šepavost te opravičuje. Tudi midva sva se zakasnila. Pojdimo skupaj.

Renat: Videli bomo tudi dobrega Renata,

duhovnika tega cemeterija, kateri je prefekta... Saj vesta?

Trebonij: Saj že komaj čakam, da ga vidim! Pojdimo hitro!

Renat: Le hitita, le! Jaz že prišepam za vama.

Trebonij (zase): Da bi te spak! (Glasno:) Pojdimo rajše skupaj!

Marko: Kaj si hotel reči o prefektu?

Renat: Torej ne vesta, kako mu je odgovoril Renat? Prefekt mu je rekel: »Ne smeš več darovati bogovom«. »Ne bom več daroval bogovom« odgovoril mu je Renat. Saj pozna, odkar je kristjan, le jednega Boga. »Ne smeš pa tudi učiti zmot!« ,Zatrjujem, da jih ne bodem«, odgovoril je Renat zopet z mirno vestjo. Seveda, zmota je le vera v bogove, katerih ni.

Trebonij (sam zase): Prokleti lisjak!

Renat: Potem je zahteval prefekt, naj mu Renat izroči cerkveno premoženje. »Popeljem te, če hočeš, na mesto, kjer je denar spravljen«, rekel mu je Renat.

Trebonij: Ali ga bode res peljal?

Renat: Ne dvomim; samo če bo mogel prefekt do denarja, to je kaj drugega.

Trebonij: Menda vendar ne bodo vrgli denarja iz strahu pred prefektom v Tiberu?

Renat: Kaj še, to bi bilo nespametno. Rajši ga bode veliki dijakon razdelil med uboge. (Sam zase:) Tako blizu je spoznanje, in ti ne slutiš ničesar. (Dalje sledi.)

na drugi strani pa bo pritiskala na zbornico vlada, ki bo hotela, da se reši pred vsem nagodbeno vprašanje, državni proračun in jezikovno vprašanje. Treba pa pomisliti, da čaka rešitve nad petdeset nujnih predlogov, katerih število se pa v prvih sejah po počitnicah gotovo še znatno pomnoži, in ki vsi bi morali po pravilniku priti na vrsto pred drugimi stvarmi. Vprašanje je le, bode li imel predsednik dr. Fuchs toliko energije, da se bo mogel ustavljati silnemu pritisku. Voljo ima mož sicer dobro, kakor se razvidi iz pogovora mej njim in nekim poljskim dopisnikom. — Predsednik dr. Fuchs je baje izjavil, da obstoji parlamentarno delovanje sedaj baje samo v tem, da se rešijo nujni predlogi, katerih je nad petdeset. Kako pa je z ogersko nagodbo, je vprašal dopisnik. »Moj Bog,« odgovori predsednik, »ako hočemo rešiti vse nujne predloge, imamo dela celo leto dovolj. Ravnal se bom po pravilniku in torej ne bom dovolil, da bi se spreminjal dnevni red. Sprememba v tem oziru bi bila le tedaj mogoča, ako dotični poslanci, ki so vložili nujne predloge, dovolijo, da se pred njih predlogi reši kaka druga stvar. Potem je šele mogoče, da pride nagodbeno vprašanje na dnevni red preje, nego bi bilo sicer mogoče.« In je li mogoče računati na to eventualnost, vprašuje dopisnik nadalje. »Kdo vé to,« odgovori predsednik in zaključil s tem svoja pojasnila. Res, kdo more sedaj védeti, kako se razvijo stvari? Vlada že govori o nagodbenem permanentnem odseku, jezikovni odsek bode jedna nujnih potreb, poleg tega pa toliko nagromadenega nujnega opravila, ki mora biti rešeno vse pred vladnimi predlogami. Kdo ve, kako se rešijo zamotane razmere, to je znak sedanjega položaja.

Posl. dr. Engel in nagodba z Ogersko. Velikonočni ponedeljek je poročal načelnik mladočeskega kluba v državnem zboru, posl. dr. Engel o delovanju državnega zbora in o položaju sploh. Narisal je razmere v poslanski zbornici, pojasnjeval oziroma opravičeval vstop profesorja dr. Kaizla v Thunovo ministerstvo, nato pa pojasnil stališče Mladočehov napram nagodbenemu vprašanju. Govornik je rekel, da je to vprašanje zelo velike važnosti. Predbacivalo se nam je, pravi dr. Engel, da nas je vlada že vjela v svoje mreže in pridobila za se. Temu pa ni tako. Pri posvetovanju zaupnikov naše stranke se je, kakor znano, sklenilo, da se ne more glasovati za nobeno nagodbo mej Avstrijo in Ogersko, ki bi ne bila boljša nego sedanja. Temu sklepu se hočemo klanjati. Ako bi bila nagodba, ki se nam v kratkem predloži v podobi zakonskih načrtov, taka, da bi škodila blagostanju českega naroda, tedaj nas ne dobi vlada za nobeno politično ceno. Sicer pa tudi v tem oziru ni tako hudo. Vlada se je sicer zavezala, da do 1. maja predloži nagodbene predloge, toda nihče še ne misli nato, da bi se zadeva rešila tako kmalu. Zahtevati bode morala toraj vlada, da se podaljša še za jedno leto nagodbeni provizorij. Kako bodo v tem slučaju postopali Mladočehi, govornik še ne more povedati, toda opreznosti hočejo biti na vse strani ter temeljito preresetati pro in contra razloge. — S tem je toraj govornik skušal odbiti raznovrstne napade na svojo stranko, ki je bila sicer res pogostokrat zelo omahljiva, sedaj se je pa nekda temeljito poboljšala.

O delovanju francoske zbornice v ravno minuli legislativni dobi objavljajo razni francoski listi več zanimivih podatkov. V legislativni dobi od leta 1893 do 1898 je imela poslanska zbornica 633 sej, v katerih je rešila poleg 2515 večjih vprašanj tudi 41.020 peticij. V teku štiri in pol leta je doživela zbornica pet ministerstev, namreč dvakrat ministerstvo Dupuy, po jedenkrat pa ministerstva Casimir Perier, Ribot in Meline, ki je še sedaj na krmilu. Interpelacij se je stavilo nič manj ko 291 in samo Melinejevo ministerstvo je odgovorilo na 118 interpelacij. Iz tega je razvidno, da se je največ časa potratilo z pravami o raznih interpelacijah. Največ nakopičenega dela se je rešilo v zadnjih dneh, ko so poslanci mislili že samo na bližnje nove volitve, ki se vršé 8. maja, in vsled tega je bilo več, deloma precej koščljivih zadev rešenih brez vsake debate.

Krečansko vprašanje. Včeraj popoldne, kot smo poročali, so ostavili naši slovenski vojak Kanejo in Sudo ter se napotili proti domu.

Ako ne bode posebnih ovir, dospo vojaki v Trst še v soboto ter se potem lahko oddahnejo od sedanjega napornega dela. Ostale so torej na Kreti še vojne čete štirih velevlastij, ki bodo same reševale krečansko vprašanje. Te velevlasti bodo morale sedaj pokazati, s kakimi sredstvi nameravajo napraviti red in mir na otoku, čegar prebivalci so najbrže že zdavno obupali nad rešitvijo iz neznosnega položaja. Turška vlada sedaj neprestano pritiska na velevlasti, naj konečno ukrenejo, kar se jim zdi primerno, sama pa seveda niti z mazincem ne gane, da bi pospešila celo akcijo. Na zadnjo okrožnico, ki jo je doposlal sultan velevlastim, so odgovorile Avstro-Ogerska, Italija in Anglija, in sicer prvi dve v tem smislu, da sta zadovoljni z vsako rešitvijo, kateri bodo pritrdile vse velesile, Anglija pa je kratkoma odgovorila, da odklanja a priori vsako kandiduro kakega turškega podanika za mesto kreč. guvernerja. — Kakor se vidi, so v tem oziru še najbolj odločni Angleži, toda Krečani pa tudi lahko uvidijo, da se s samim dopisovanjem sem in tje ne bode rešila kočljiva zadeva. Preteklo bo najbrže še lepo število mesecev, predno se velesile zjedinijo glede več do cela nerešenih vprašanj.

Razgled po slovanskem svetu.

† Dr. Petar Matković.

Iz Zagreba, 30. marca.

Zopet nam je pobrala smrt jednega marljivega delavca na znanstvenem književnem polju. 25. marca umrl je namreč na Dunaju dr. Petar Matković, umirovljeni profesor zagrebškega vseučilišča in član jugoslovanske akademije. Rojen v Senju od siromašnih roditeljev dovršil je vendar gimnazijo v rodnem mestu ter stopil v semenišče senjske škofije. Kot bogoslovec se je začel baviti z izučevanjem zgodovine in zemljepisa ter je že kot bogoslovec četrtega leta podučeval ta dva predmeta na senjski gimnaziji. Ko je sprejel svete redove, poslali so ga za duhovnega pomočnika na deželo, kjer pa ni dolgo ostal. Želel se je spopolniti v naukih, posebno zgodovinskih. Ravno takrat je začel minister Thun preustrojevati srednje šole avstrijske ter je vabil s štipendijami mlade nadarjene ljudi, da se posvetijo učiteljskemu stanu. Ker je želel tudi senjski škof Mirko Ožegović, da dobi senjska gimnazija dobre učitelje, dovolil je prav rad mlademu Matkoviću dopust ter mu prekrbel tudi štipendijo, da je mogel oditi na dunajsko vseučilišče, a kasneje na praško, kjer je napravil tudi izkušnjo iz zgodovine in zemljepisa. Tukaj je bil promoviran tudi doktorjem modroslovja. Ker je bil jako marljiv, nadjali so se njegovi profesorji od njega mnogo, ter so gledali, da se mu da priložnost, da se temeljito izobrazí v onej stroki, katero je posebno rad gojil. In to je bila zemljepisna stroka, da takrat zanemarjena po vseh zavodih cele monarhije. Samo na dunajskem vseučilišču je bil jeden profesor za geografijo. Takrat je predaval na berlinskem vseučilišču o zemljepisu glasoviti učenjak Ritter, pa so zategadel poslali več mladih kandidatov učiteljstva tjekaj, da se spopolnijo pod njegovim vodstvom v tej stroki.

Med njimi se je nahajal tudi Matković. Prav rad se je v svojih predavanjih pozneje spominjal glasovitega geografa, ki je položil temelj tej koristni znanosti. Matković je po dokončanih naukih želel, da postane geograf, ter je sklenil habilitirati se za to stroko na vseučilišču. Ta želja se mu je deloma izpolnila, ker je bil nameščen na gimnaziji v Gradcu za učitelja. Tukaj se je marljivo pripravljal za svoj novi poklic. Ali dogodilo se je drugače. Premestili so ga iz Gradca v Varaždin, a od tukaj na zagrebško realko, kjer je ostal profesor do leta 1884. Še le tega leta je bil imenovan po dolgem dogovarjanju za vseučilišnega profesorja v Zagrebu, kjer se do takrat še ni predaval zemljepis. Tukaj je služboval osem let do svojega umirovljenja leta 1892, ko se preseli na Dunaj radi znanstvenega raziskovanja. Premda je bil jakеga in čvrstega telesa, vendar je zadnja leta hitro hiral, dokler ga ni rešila smrt vseh težav.

Matković je bil marljiv in ploden pisatelj. Spočetka je spisal v nemškem jeziku štiri zemljepisne razprave, ali od leta 1860 je pisal le hrvatski. Bavil se je najraje z zgodovino zemljepisa, in sicer z velikim uspehom. To je tudi njegova največja zasluga, dočim druga njegova dela razun statistike niso tolike važnosti. Ko je osnoval dr.

Rački znanstveni časopis »Književnik«, pridružil se mu je precej s početka tudi dr. Matković ter je priobčil v tem časopisu nekoliko prav zanimivih statističnih razprav ter životopis Marka Pola, glasovitega popotnika, rodом Dalmatinca.

Za razstavo v Zagrebu (1864) in za ono na Dunaju (1873) je napisal statističski načrt Hrvatske, Dalmacije in Slavonije. Ti dve knjigi ste bili važni tudi za zunanji svet, ker ste se rabili kot vir za daljna dela na tem polju. Ob enem pa je dr. Matković s svojim delovanjem največ posredoval, da se je uredil v Zagrebu statistički urad, katerega publikacije se odlikujejo s svojo točnostjo in praktičnostjo. Kot jedini geograf, ki se je takrat bavil tako oduševljeno s svojo stroko, bil je poklican, da napiše tudi šolske knjige za to stroko za srednja učilišča. S tem spisovanjem pa je imel mnogo truda, ker je moral ustanoviti še le dobro geografsko nomenklaturo. Spretno je izvršil svoj posel, a mora se reči, da je njegova nomenklatura še dandanes najboljša.

Pravo znanstveno delovanje pa se je začelo v jugoslovanskej akademiji, kjer je priobčeval v »Radu« večidel svojih raziskovanj. Posebno se je bavil s potovanji po balkanskem polotoku. Začel je s križarskimi vojskami ter obdelal ogromno gradivo do 17. stoletja. Razsojeval je vse potopise z gledišča zemljepisnega, opredeljeval kraje po balkanskih deželah tistega časa ter jih prisopodabljal z današnjimi. Opisi so vrlo zanimivi a tudi sprememba imen, katera tolmači in razjašnjuje. Seveda so te razprave pisane učeno, tedaj nepristopne za širje občinstvo, ali so pri vsem tem važne, kajti po njih se more marsikaj zbrati ter lahko v poljudnih spisih priobčiti, kakšno je bilo stanje v teh krajih posebno ob času, ko so postali Turki gospodarji celega polotoka. Zanimivo je, da sta bila med temi popotniki tudi dva iz slovenskih dežel, namreč Žiga Višnjanski in Kuripešič, rodом iz Štajerske. Oba sta bila člana poslanstev Ferdinanda I. na turškem dvoru, kjer je vladal takrat glasoviti sultan Soliman.

S temi učenimi pripravami si je stekel dr. Matković tudi pri učenjakihi dober glas ter so ga smatrali povsod za najboljšega poznavatelja balkanskega polotoka. Posebno je znala ceniti delovanje marljivega profesorja ruska akademija znanosti in umetnosti v Petrogradu in pa ona v Belgradu, imenovavši ga obe svojim članom, dočim je bil pri jugoslovanskej akademiji dolgo let njen najmarljivejši sodelavec in tajnik. Sprijateljil se je bil posebno z Daničičem ter je z njim posvetil vse svoje sile za akademijo, za katero je delal do svoje smrti. V javnem življenju ni deloval. Za absolutizma je morda malo preveč cenil nemško znanost in knjigo, ali kasneje je sprevidel, da je potrebno gojiti pred vsem svojo lastno narodnost, ter jej je ostal veren in zvest do zadnjega izdihljeja. Slava mu!

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

Ljubljana, dne 13. aprila.

Pri prvi točki današnje redne seje omenja župan smrti bivšega občinskega svetnika in notarja dr. Zupanca, naglašujoč, da je pač v Ljubljani malo prebivalcev, ki bi ne bili poznali moža, živečega pol stoletja v Ljubljani. Občinski svet se je vdeležil danes njegovega spreveda in s tem najbolj pokazal, kako obžaluje smrt marljivega delavca, ki se je v kljub visoki starosti le prezgodaj ločil od nas. — Zaveza učiteljskih društev se zahvaljuje za naklonjeno podporo v znesku 200 gld. v svrhu ustanovitve učiteljskega muzeja. — Konečno omeni župan poročila v tukajšnjem uradnem listu o zadnji seji mestnega zbora ter pravi, da je bilo isto popolno napačno z ozirom na poročilo o stavbinskem dovoljenju posestniku Cačaku. Neresnično poročilo v uradnem listu je dalo nekemu graškemu, Slovencem skrajno sovražnemu listu povod za najbolj neosnovane napade na mestni zastop, kateri se dolži, da zatira revne posestnike, kar je pa ravno nasprotno resnično. Župan pravi, da temu listu ne mara poslati popravka, pač pa ga dpošlje uradnemu listu.

V odsek, ki naj se peča z vprašanjem, kako praznovati cesarjev jubilej, za kar je mestni zbor že dovolil 5000 gold., so izvoljeni odborniki: dr. vitez Bleiweis, Dimnik, Kozak, Paylin, Plantan, dr. Stare, Šubic, Velkavrh in Žužek; v komisijo za odmerjenje vojaške takse pa odbornika Klein in Žitnik.

Posestnici Mariji Speilovi v Trnovskih ulicah se dovoli odpis nekega sveta brez dolga in bremen. Poročevalec odb. Gogola.

Poslednja točka personalno-pravnega ter vse točke finančnega odseka se obravnavajo v jutrišnji seji.

Prošnja kranjske stavbinske družbe za doplačilo v znesku 177 gld. 50 kr. pri zgradbi kanala v Vegovih ulicah se odkloni. Poroč. dr. Stare.

Odobri se načrt in proračun za napravo novega dohoda k mestnim ječam iz nekdanj Galetove hiše ter se poleg 600 gld., že dovoljenih v to svrhu, dovoli še 620 gld. v pokritje proračunjenih stroškov. Poroč. odb. Pavlin.

Posestniku Iv. Bavdku se prepusti brezplačno les in opeka njegove stare hiše, ki jo je prodal mestni občini v regulacijske namene. Poroč. odb. Trček.

Odb. Žužek poroča na to o prošnji Iv. Dražila za stavbeno črto pri hiši na Sodarski stezi in v Ulicah na Grad, kateri se ugotovi, ter o določitvi nivoja v Wolfvih ulicah in o niveljih obrežnih cest ob Ljubljani. Poslednji se določijo le deloma, ker še niso izgotovljeni načrti za Fran Josipa most.

Prošnja J. Dovča za zgradbo nove hiše na Sv. Petra predmestju se odkloni ter se mu svetuje, naj si izbere v to svrhu drugo parcelo na severni strani južno-železnične proge, ker se bo svet, kateri bi rad sedaj zazidal, prej ali slej porabil za razširjenje kolodvora. Poročevalec odb. Žužek, ki poroča nadalje tudi o splošnem načrtu inž. A. Losa za centralni kolodvor. Načrt splošno ugaja in se na podlagi tega lahko vrše prvi ogledi. Sklene se, A. Losa odškodovati in se mu zahvaliti.

Daljša, precej živahna razprava se je vnela o poročilu istega odbornika glede zgradbe mestne dekliške šole pri sv. Jakobu. Poročevalec slika nujno potrebo, da se čim prej zgradi novo šolsko poslopje, ker sedanje poslopje, ki je najeto v to svrhu v Erjavčevih ulicah, radi nedostajanja prostora ne vstreza ni v sanit. ni v pedag. oziru. Izdelanih je za novo projektovano poslopje več načrtov, v poštve prideta pa le dva. Po prvem bi znašali stroški za šolo z župniščem vred okrog 110.000 gld., po drugem pa samo za šolo skoro 90.000 gld., katero svoto bi bilo treba najeti, oziroma porabiti že dovoljeno posojilo za regulacijske namene. Poročevalec predlaga, naj se izdelajo podrobni načrti za obe poslopji skupaj.

Z ozirom nato naglašajo župan, da vprašanje glede župnišča še ni rešeno in bo trajalo gotovo še dolgo časa, predno se dovrše v tem oziru pričetna pogajanja z verskim zakladom. Župan toraj želi, da bi se s zidanjem šolskega poslopja ne čakalo tako dolgo časa. Podžupan dr. Bleiweis pravi, da se mu zdi cela zadeva zelo nejasna in ne more glasovati za noben predlog.

Odbornik dr. Tavčar meni, da treba predložiti vse načrte šolskemu oblastvu, predno se prične z izdelavo podrobnih načrtov in delom sploh, ker sicer navstanejo lahko velike težkoče.

Odbornik Turk si želi nove šole bolj v sredini mesta, ako prostor na mestu nekdanje redute že ni definitivno določen.

Podžupan predlaga, naj se z vso zadevo počaka tako dolgo, dokler niso končane vse obravnave glede župnišča pri sv. Jakobu. Projektovani poslopji se ne more lahko ločiti in končno bo tudi verski zaklad prispel z neko svoto. Kar se pa tiče razmer v sedanjih prostorih, v katerih je nastanjena dekliška šola, so vendar še vedno ugodnejše, kakor pa v državnih učnih zavodih, in vendar se državi nič kaj ne mudi, da bi z zgradbo novega poslopja odpravila nedostatke. Toraj bodo tudi deklice v sedanjih prostorih lahko še potrpele tako dolgo, dokler se zadeva ne reši popolnoma.

Župan priporoča nasvet dr. Tavčarja in pripomni, da bi bilo resno obžalovati, ako bi se gradnja šole odložila zopet za dalje časa.

Konečno govori še poročevalec o načrtih samih ter pravi, da bi se svota, ki je namenjena v svrhu regulacije, smela porabiti le v slučaju, ako se gradi hkrati tudi župnišče, kajti z gradnjo šolskega poslopja samega nima regulacija nič skupnega.

Pri glasovanju je bil vsprejet predlog podžupana dr. Bleiweisa.

Odbornik Zužek poroča o gradnji »Gasilskega doma«, za katerega se proračunava okrog 120.000 gld. Nova stavba je projektovana na Cesarja Jožefa trgu in bi služila poleg gasilskih v razne druge namene. Vodovod in elektrarna bi prispevala vsak z 10.000 gld., za ostalo bi se pa najelo posojilo. Ker je želeli, da se prihodnja skupščina avstrijskih gasilnih društev, ki se vrši leta 1899 v Ljubljani, vrši že v novem poslopju, se sklene takoj pričeti s potrebnimi pripravi in delom samim.

Prošnji zadruga izvoščekov, da se opusti postajališče pri kolodvoru dolenskih železnic, se na predlog poročevalca Zabukovca ne ugotovi, ker je magistrat dognal, da to postajališče ni tako potrebno, kakor se naglašava v ti prošnji. Konstatovano se je namreč, da je bilo v 14 dneh 13 voženj in ne, kakor trdi odbornik Turk, ki je prošnjo toplo priporočal, da v teku jednega meseca izvoščeki niso zaslužili niti 2 gld. Dovolj se pa še nadalje olajšava, da mora le k vsakemu osebnemu vlaku priti eden izvošček.

Drugo in četrto poročilo se odstavita z dnevnega reda.

O nasvetu glede volitve aprovizacijskega odseka za glavno mesto poroča podžupan Magistrat se je obrnil do zastopnikov vseh večjih mest, toda le iz Solnograda in Brna se je sporočilo, da obstoji tak odsek. Ako toraj večja mesta, kakor Dunaj, Gradec itd., lahko pogrešajo tak odsek, tudi za Ljubljano še ni nujno potreben. Pač pa se bo seznanil lahko s tržnimi razmerami novi tržni komisar. Nujno potrebno je le nekaj ukreniti glede običajnega prekupovanja blaga, in se v to svrhu sklene, da se vnovič razglase vse v tem oziru izdane odredbe.

Iz poročila klavničnega ravnateljstva je razvidno, da se je v letu 1897 zaklalo 1777 glav živine več, kakor v prejšnjem letu. Prirastek je bil pri vseh vrstah živine, le prašičev se je radi vedne kuge in zaprtije na Ogerskem in Hrvatskem precej manj dovedlo na ljubljanski trg. Pri tej priliki se je pokazala nujna potreba centralnega postajališča. Ledenica v klavnici ne ustreza vsem zahtevam in bo treba misliti na hladilnice, ki bi se lahko omislile skupno s tržnimi lopami.

Šolske klopi na drugi deški šoli na Cojzovi cesti se sklene preurediti v brezdistančne in se v to svrhu dovoli kredit 100 gld. Ravno tako se sklene, napraviti pred šolo asfaltni tlak in temeljito popraviti tlak čez Cojzovo cesto. Poroč. odbornik Dimnik.

Za razne poprave v mestni klavnici se dovoli 542 gld. 60 kr. ter sklene, da se Buzzoliniju še nadalje dovoli ogled mesa v tovarni proti pavšalu 350 gld. Poroč. dr. Bleiweis.

Prošnji posestnika C. Kocha za podaljšanje vodovodnih cevij do njegove hiše v Nunskih ulicah v dolgosti 140 metrov se ugotovi, posestniku C. Leskovicu na Tržaški cesti pa le na polovico odpiše vodarina v znesku 51 gld. 50 kr., ker mu je počila cev, česar pa ni takoj opazil.

Ostale točke dnevnega reda se obravnavajo v jutrišnji seji.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. aprila.

(Pripravljalnega odbora za vsenčilnišče v Ljubljani) prva seja je bila sinoči 13. t. m. v prostorih »Slov. Matic«. G. dr. Andr. Ferjančič, podpredsednik poslanske zbornice pozdravi prisotne odbornike, razloži v kratkih potezah namen in nalog tega odbora in nasvetuje, naj se formalno konstituije, da bode točneje se stvar razvijala. Za načelnika temu odboru so izvolili gosp. prof. Fr. Levca, predsednika »Slov. Matic«, podpredsednika prof. dr. Janežiča, za tajnika pa g. dr. D. Majarona, kateri je prevzel naloge, da sestavi obširno in temeljito spomenico na državni zbor v prilog vseh učilišč v Ljubljani. To spomenico bode izročil eden naših držav. poslancev državnemu zboru, tako da bodo mogli naši poslanci to spomenico uporabiti že pri obravnavi o državnem proračunu. Za tako spomenico pa je treba mnogo raznovrstne tvarine, katera se mora še zbrati. Zato se je odbor razdelil v tri odseke, ki gradivo zbirajo in ga do drugega petka, to je do 22. t. m., ko se bode vršila druga seja tega odbora, izroče načelniku g. prof. Fr. Levcu. Kdor ima kaj pripravnega v ta namen, naj to prijavi

g. dr. Majaronu, g. prof. Levcu, ali kateremu-koli odborniku, da se kolikor mogoče natančno in dobro podprta spomenica odpošlje na Dunaj. Odbor je bil mnenja, naj bi se pridružila tej spomenici tudi tista mesta, kjer so srednje šole, in sploh velike občine po Slovenskem. Vendar naj se previdno postopa, da ne bi pretirane zahteve več škodile, nego koristile temu podjetju.

(Pogreb.) Včeraj se je vršil pogreb bivšega predsednika notarske komore dr. J. Zupanca ob veliki udeležbi. Sprevodu je načeloval »Sokola«, ki je bil korporativno zastopan. Zastopanih je bilo mnogo društev, s katerimi je bil pokojnik v zvezi. Pogreba so se udeležili: deželni predsednik baron Hein, dež. glavar Detela, deželnega sodišča predsednik Levičnik, dvorni svetnik dr. Račič, župan Hribar, predsednik notarske komore I. Gogola. Na krajih, kjer se je pomikal sprevod, so svetile ulične svetilke.

(Dnevni red) občinskega sveta izredni seji, katera bode danes v četrtek 14. aprila 1898 ob 5. uri popoldne v telovadnici I. mestne deške petrazrednice v Komenskega ulicah. Ko bi se v tej seji ne mogle rešiti vse točke dnevnega reda, nadaljevala se bode v petek, dne 15. aprila, ob 5. uri popoldne. — Poleg nerešenih točk iz včerajšnje redne seje so danes na dnevnem redu še nastopne zadeve: Finančnega odseka poročilo o računskem sklepu mestne hranilnice ljubljanske za l. 1897. — Stavbenega odseka poročilo a) o parcelaciji sveta za južno železnico med Martinovo cesto in bolnico za silo; b) o prošnji hišnega posestnika in stavbenika Filipa Zupančiča za določitev nivoja za novo hišo na Rmski cesti št. 16. — Olepševalnega odseka poročilo o preuredbi »Zvezde«. — Direktorija mestne elektrarne poročilo a) o dopisu deželnega odbora kranjskega v zadevi vpeljave električne osvetljave v deželno gledališče; b) o dopisu c. kr. deželne vlade glede cene električnemu toku za osvetljavo vladnega poslopja. — Direktorija mestnega užitninskega zakupa poročilo o nasvetu upravnega ravnateljstva, da naj se od mestnih voženj pobira mitnina.

(Volilni shod Nemcev in nemskutarjev v Ljubljani.) Sinoči so se zbrali ljubljanski Nemci in nemčurji v ljubljanski kazini, da se dogovore glede svojega postopanja pri bližnjih dopolnilnih volitvah v mestni zastop ljubljanski. Govorili so Dzimski, dr. Schaffer, Rant in drugi. Heilo-klici so ta večer posebno glasno odmevali iz ljubljanske kazine, znamenje, da se nemčurjem v Ljubljani jako dobro godi. Sklenili so po daljšem razgovoru postaviti v vsakem volilnem razredu po jednega kandidata in sicer: Bamberg, znani založatelj slovenskih knjig, neizogibni uradnik kranjske hranilnice Dzimski in pa znani komik nemških zasebnih gledališčnih predstav Arthur Mahr.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Dne 10. t. m. je umrl v Hajdini umirovljeni duhovnik č. g. Anton Drozeg v 60. letu starosti. Č. g. Fr. Koepek, kapelan pri Sv. Barbari, je namesčen kot provizor pri Sv. Križu poleg Mari-bora; premeščen je č. g. V. Weixler iz Selnice k Sv. Barbari, na njegovo mesto pride č. g. Jos. Erker iz Griž.

(Vadniški tečaj za čevljarje.) Včeraj je pričel strokovni učitelj čevljarstva, gosp. Hulka, došli z Dunaja, vadniški tečaj za čevljarje na starem strelišču v Ljubljani. Udeležuje se ga 40 čevljarjev. Pouk traja pet tednov. — Jednak pouk bodo imeli tudi v Trzinu, morda že letos, gotovo pa prihodnje leto.

(Romarji v Jeruzalem.) Avstrijskim romarjem v sveto deželo so se razven že včeraj imenovalnega gospoda vikarja Jos. Kosca pridružili še naslednji Slovenci: Jos. Zidanšek, prof. bogoslovja v Mariboru; Fr. Dovnik, dekan v Gornjem Gradu, in gospa Gschmeidler iz Ljubljane.

(Godba v Zvezdi.) Pri lepem vremenu bo igrala godba c. in kr. pešpolka 27. v Zvezdi v nedeljah 17. in 24. t. m. Začetek vsakokrat ob 1/2 12. uri dopoldne.

(Notarsko mesto) v Gornjem Gradu dne 25. t. m. nastopi gospod K. Bratkovič, doslej v Brežicah.

(Iz Št. Petra na Krasu) 12. aprila. Socijalni demokrati priredili so včeraj zvečer pri nas svoj shod, z namenom, da si tukaj ustanove svoje novo nepolitično društvo. Dasi se je priprava k temu vršila natihoma, je vse jedno prišlo kakih 60

oseb radovednega ljudstva skupaj. Otvoritelj shoda bil je neki neznani sprevednik Piskar, kateri je prevzel tudi nalogo predsedništva. Ta je takoj v svojem nagovoru razburil poslušalce s tem, da je omenjal, da je bil nekdanji človek v razumu jednak živini. Ko je pa pričel društvena pravila v nemškem jeziku čitati, ni moglo ljudstvo več mirno vstrajati; vse prigovarjanje, da bode drugi govornik, g. Zavrtnik, kadar pride z vlakom iz Trsta, čital pravila v slovenščini, ni pomiril razburjenosti, zato je nastal nemir, glasno žvižganje in kliči: mi smo Slovenci, zahtevamo v prvi vrsti slovensko itd. Le mirni besedi navzočega gospoda c. kr. okrajnega komisarja se je zahvaliti, da ni prišlo do izgreda. Težko pričakovani, četrty na deseto uro došli g. Zavrtnik pojasnil je stvar in pomen današnjega shoda, prečital površno pravila, kar pa radi šumečih glasov ni bilo mogoče vsega razumeti. To vemo, da društvo ima namen, pustiti politiko in vero na stran, ud pa lahko postane vsak možki ali ženska z vplačilom 24 kr. in nadaljno mesečno udnino. Za tem predlaga novemu društvu nasvetovane odbornike, ter pravi, kdor je za te, naj vzdigne roko. Kaki štirje se odzovejo povabilu. G. Zavrtnik misleč, da so drugi proti, poprosi, naj vzdigne roko tisti, kateri ni za ta odbor. Na ta poziv dvigne roko jedino »znani prijatelj« g. Zavrtnika. Ko gosp. Zavrtnik to vidi, oporeka, da ta nima pravice voliti, ker ni ud. Ta pa pripomni, da tu navzočih je malo ali nič udov tega društva. Ko pa g. Zavrtnik trdi, da on kakor bivši urednik »Delavca« vé, da je v Št. Petru okrog 70 udov, prosi dotični v dokaz svoje trditve, naj udje tega društva dvigne roko. Ostalo je vse mirno. Udov za ustanovitev odbora ni bilo, kar je dalo povod, da je ostal g. Zavrtnik na cedilu. Da se pa stvar za soc. demokrate lepše završi, nasvetoval je želez. ključar g. Legat: Ker je stvar vsa zmešana, naj se to odloži za prihodnji čas. To je vsem ugajalo, zato predsednik zaključil zborovanje. Polagoma smo se razšli. G. sp. Zavrtnik je tudi hitro pobral svoja šila, mogoče tudi kopita, kar bi bilo jako prav, saj je očitvidno in že večkrat omenjeno, da šentpeterskemu ljudstvu nobena judovska »godla« ne ugaja. Drugod pa imejte somišljeniki pozor!

(Istrske stvari.) Iz Pazina 12. aprila. Kakor bi vtaknil ogenj v streho, takoj so bili naši italijanaši na nogah, ko so čuli, kaj se godi v Trstu mej občino in ordinarijatom. Ej, so si mislili, to bode nekaj za nas, iz te moke se speče tudi za nas mali hlebeček. Rečeno, storjeno. Takoj so sklenili sestaviti spomenico — o j te šmentane »spomenice«! — in jo doposlali škofu v Trst in s prav hinavsko izbuljenimi očmi »prostiti« ga italijanskih propovedij za — »italijansko mesto Pazin«. Da je tem svetohlincem za besedo božjo toliko, kakor za lanski sneg, se samo ob sebi umeje, saj se javno smejejo po krčmah, da hočejo »eno zaigrati« s tržaškim slovenskim škofom. V tej spomenici skrajno predrzno trdijo, da z ozirom na to, da vpoštevajo tudi oni drugo narodnost, pričakujejo in upajo, da se bode vpoštevvalo tudi njihovo narodnost ter se bode »italijanskim pobožnim« mesta Pazina dovolilo slušati besedo božjo v njihovem prekrasnem maternem jeziku. Ob enem pa se že zaganjajo v hrvatske prebivalce mesta, kateri delajo »propagando« v prepričenju italijanskih propovedij itd. Kam pes taco moli, se le predobro vidi, — sredstvo, novo sredstvo za poitalijančevanje hrvatskega naroda v Pazinu in Istri so zagledali hinavski iredentovci v tej cerkveni zadevi in kakor se ne sramujejo nesramni Garibaldinci v Trstu izrabljati tudi to stvar za svoje zdvijano politične namere, tako in še manj se sramujejo tega pazinski Garibaldinci. Ali kakor rečeno, nevarnost je le za hrvatsko ljudstvo, kajti Italijani nočejo ostati pri svojem, marveč njihov namen je, grabiti po tujem, in ako jim prevzvišeni škof Šterk pomoli le prst, gotovo je, da zgrabijo za celo roko. Hudi trenotki silijo na nas Slovane, kje je rešitev in ali ne sme biti konca že enkrat ti sovražni gonji na našo narodno last?

Pazinec.

(Slovensko Italijansko nemški misijoni) so se toraj pričeli v Trstu. O vsebini teh misijonskih propovedi hočemo po mogočnosti poročati. Želimo le, da bi te propovedi obrodile isti sad, na kateri smo kazali nedavno v svojem članku, namreč sad odstranjenja gnjile demora-

lizacije in vcepljenje izpoznavanja resnice in pravice v srca vernega prebivalstva tržaškega. Bog daj svoj blagoslov tem prepotrebim propovedim!

(Petdesetletnica hrvatskega kot uradnega jezika v Banovini) Hrvatski vseučiliški dijaki prirede pod pokroviteljstvom državnega poslanca prof. Spinčića dne 18. t. m. v »Narodnem domu« Kraljevskih Vinogradov v Pragi svečanost v proslavljenju petdesetletnice uvedanja hrvatskega kot uradnega jezika na Hrvatskem in v Slavoniji na mesto latinskega, katerega so se posluževali do takrat vsi javni uradi. Dijake podpirajo razni državni poslanci in je zanimanje za to slavnost veliko ne samo pri Hrvatih, nego tudi pri Čehih. Priredi se koncert z obsežnim vspešnim in izdaja tudi slavnostna knjiga, v kateri bode opisan politični in kulturni razvoj hrvatskega naroda. Čisti dohodek namenjen je družbi sv. Cirila in Metoda za Istro in je tudi zaradi tega pričakovati, da se tega velevažnega proslavljenja spominjajo dejansko oni, katerim ne bode mogoče udeležiti se osebno.

(Umrli) je minulo soboto v Kninu dr. Lovro Monti, jeden najstarejših in najznačajnejših hrvatskih rodoljubov v Dalmaciji. L. 1867 je bil izvoljen v dalmatinski dež. zbor, l. 1873 v drž. zbor, koder je ostal do l. 1883. Tu in tam je deloval za slovo med Hrvati in Srbi ter je mnogo pripomogel, da so Lahoni zgubili gospodstvo v Dalmaciji.

(Rušenje sveta v Klapaju na Češkem.) o katerem smo že na kratko poročali, je bilo za ondotne prebivalce grozovit pojav. Klapaj je precej velika vas pri Libohovicah in šteje 800 prebivalcev in 160 hiš. Do sedaj je uničenih 32 poslopij, mej njimi tudi šola in župnišče, katero je bilo še le pred kratkim sezidano in je stalo 32.000 gld. Vas leži ob robu hriba Hasenberg, ki je sestavljen iz bazalta in ima veliko vode v svojih globinah. Prebivalstvo je že pred leti opažalo razne zemeljske spremembe; tako so včasih studenci nenadoma vsahnili in so drugod nastali novi. Tri tedne pred Veliko nočjo se je začela na nekaterih krajih zemlja vsedati, toda jako malo, tako da je vlada dala samo 26 stanovanj deložirati. Toda Veliki četrtek zvečer pa je začelo udirati. Prestrašeni prebivalci so bežali iz hiš, katere so se začele podirati in pogrezati v zemeljske razpoke. In res so se vsi ljudje rešili, a njih imetje je uničeno. Strašno je bilo drugo jutro — videti, kako so elementarne podzemeljske sile izpremenile zemeljsko površje daleč na okoli. Tu se je zemlja dvignila za več metrov visoko, tam se pogreznila globoko v dno. Popolnoma se je zemlja pomirila še le v torek zjutraj. Cesar je ponesrečencem takoj daroval 2000 gld. in ministerski predsednik grof Thun dovolil 5000 gld. državne podpore za one, ki so brez strehe. Vzrok katastrofe je bil baje ta, da se je v hribu Hasenbergu nabralo toliko podzemne vode, da je izpodjedla one zemeljske sklade, na katerih sloné površne plasti iz bazalta. Slabo je vplivalo zlasti veliko deževje meseca februarja in marca.

(Mlad orjak.) V Sobotici na Ogorskem živi osem let star deček, ki je 145 cm visok in tehta 105 kg.

(Potres.) Brzjavka iz Gradiške od dne 13. t. m. naznanja, da je bil ondi 12. t. m. zvečer ob 9. uri 20 minut precej močan potres, ki je trajal več sekund med podzemskim bobnjenjem.

Društva.

(Zaveza slovenskih učiteljskih društev) je v proslavo in spomin na 50 letno vladanje Nj. Velikanstva cesarja Frančiška Jožefa I. ustanovila v Ljubljani šolski muzej, ki se bo slovesno otvoril letos prve dni avgusta povodom X. glavne skupščine »Zaveze slovenskih učiteljskih društev«. — V »muzej« se bodo sprejemali tile predmetje: I. Pedagogiško-literarni proizvodi in sicer: 1. Dela in razprave o pedagogiki in sicer a) občno vzgojeslovje; b) dušeslovje; c) zgodovina vzgojeslovja; d) šolsko zakonodajstvo; e) šolsko zdravstvo. 2. Dela in razprave o didaktiki in sicer a) občno ukoslovje; b) podrobno (specijalno) ukoslovje; c) nazorni nauk, čitanje, računstvo, realije. 3. Učne in pomožne knjige: Abecedniki; Berila; knjige za zemljepis in zgodovino, za prirodoznanstvo in prirodoslovje, za risanje in pisanje, za deška in dekliska ročna dela, za kmetijstvo itd. 4. Mladinski spisi; Teoretiški del o mladinskih spisih, o knjižnicah

za mladino in o ljudskih (narodnih) knjižnicah, potem pravi mladinski spisi in sicer zabavni in poučljivi. 5. Perijodični spisi: Strokovni listi, učiteljski koledarji, šematizmi in ročni katalogi. 6. Godba in petje: Pesmarice, pevske šole, šolske narod. in cerkv. skladbe. 7. Uradni spisi. II. Leposlovni proizvodi, ki so jih pisali slovenski učitelji (t. j.: ljudski, vadniški in meščanski učitelji, šolski nadzorniki in srednješolski profesorji.) III. Metodiško-tehnični proizvodi (učila) in sicer: 1. Učila za otroške vrste: Predmeti (modeli) in podobe za nazorni nauk, pletarska dela, izšivalna dela, omarice (stolpi) za stavljenje, modelirska dela, igre in igrače. 2. Učila za I. razred: Podobe in predmeti za nazorni nauk, čitalni in računski stroji, table, pisalno orodje in zvezki za I. razred. 3. Učila za srednjo stopinjo: Predmeti in podobe za nazorni nauk, čitalni stroji, nazorni pripomočki za domoznanstvo, učila za risanje in lepopis. 4. Učila za višjo stopinjo (meščanske šole): Modeli in podobe za nazorni nauk, aparati, oprave, predloge, karte, načrti, tabele, table, stojala itd. za računstvo, pisanje, zemljepis, zgodovino, prirodoznanstvo (somatologijo), prirodoslovje, kemijo, telovadbo, godbo, deška in dekliska ročna dela, kmetijstvo itd. 5. Učila za nadaljevalne tečaje, za obrtne šole, obrtne nadaljevalnice in obrtno strokovne šole: Modeli in podobe za nazorni nauk, predloge, zbirke vzorcev i. dr. 6. Učila za učiteljska: Predmeti in podobe za nazorni nauk, aparati, karte, podobe za psihologijo, geografijo, zgodovino, prirodoznanstvo (somatologijo), prirodoslovje, kemijo, kmetijstvo, ročna dela za kandidate in kandidatnje. IV. Šolsko orodje (šolska oprava): Klop, table, stojala, katedri; telovadno orodje itd. V. Šolske potrebščine: Zvezki držala, peresa, svinčniki itd. Vposlane stvari bo presojala razstavna sodnija — »Jury« — ter jih priporočala za rabo v ljudskih, meščanskih in srednjih šolah. Vsakemu predmetu bode pridejan naslov razstavljalca (izumitelja). Učila naj se vposljejo taka, kakoršna so v prometu pri trgovcih; če pa niso v prometu, naj se pa pošljejo modeli, risbe ali načrti (če le možno barvani). Želeti je, da se priložijo učilu tudi popisi o uporabi, tvrdka, kjer se učilo izdeluje ali prodaja, cena, recenzije in priporočila. Vse predmete, ki ostanejo last muzeja, je vposlati najkasneje do dne 1. julija t. l. gosp. Jakobu Dimnik-u, mestnemu učitelju v Ljubljani.

(Dijaški kuhinji v Kranji) so v času od 1. januarja 1898. leta do vštete 31. marca t. l. razven rednih prispevateljev darovali sledeče svote tile p. n. gospodje, dame, društva, korporacije itd.: vesela družba na Gaštelju združila za dopisnico z razgledom na Ljubljano in druge malenkosti 10 gld. 75 kr., občina Smlednik po županu Antonu Burger 15 gld., durakisti pri Petru Mayr-ju 40 kr., župnik Ant. Dolinar v Lučinah 1 gld. 50 kr., po gospej Hel. Franke-tovi dr. V. Krisper 1 gld. in dr. Andrej Kuhar 50 kr., t. Janez Cvenkelj v Ljubnem 5 gld., župnik Jan. Molj v Stranjah 5 gld., Ivan Rakove »za oddano delo« 5 gld., župan Matevž Barle na Lužah 4 gld., dr. Anton Arko iz Škofje Loke 5 gld., Anton Zorman iz Praprotnice Police živila za 2 gld. 48 kr. in gotovih 50 kr., Marija Blagné iz Šenčurja po profesor Stritofu 1 gld., cesarski svetnik Iv. Mur-nik po t. notarju V. Globočniku 5 gld., odbor za prireditve trgovskega plesnega venčka v Kranji čisti donesek 55 gld. 50 kr., dr. Val. Štempihar »za zamujeni bal« 2 gld., Peter Stuller z Jezer-skega 1 gld., učitelj Avsser 2 gld., neimenovan po dr. Perne-tu 3 gld., županstvo v Škofji Loki 5 gld., »cigan« pri Pet. Mayr-ju 23 kr., prijatelji kranjske dijaške kuhinje iz Cerkijan po županu Andr. Vavken-u 21 gld. 15 kr., okrajna posojil-nica v mestu Kamnik 10 gld., nekdo najdenino 5 kr., župnik Maks Veja iz Bukovšice 2 gld., Pa-vel Lozar iz Ljubljane 1 gld. in po istem adjunkt Žmavec v Žužemberku 1 gld., posestnik Kern iz Velesovega živil za 1 gld. 10 kr., kuharji na ma-skaradi v Kranji skupilo za torto 8 gld. 68 kr., cestni odbor kranjskega okraja 2 gld., B. K. v družbi dveh prijateljev 3 gld. in S. E. »da bo poln petak« 2 gld., župnik Val. Bernik na Homcu 3 gld., umirovljeni župnik Al. Kummer v Stari Loki 1 gld., Rozalija Widmer po dr. Perne-tu 10 gld., namestu venca na krsto umrlemu dežel-nemu poslancu V. Globočniku: gospoda iz Škofje Loke 50 gld. 10 kr. (in sicer: gg. župan Niko Lenček, sodni svetnik Fr. Mikuš in dr. A. Arko po 5 gld., neimenovan 4 gld., Bogomir Krenner in Leon Lavrič po 3 gld., župnik Ivan Tomažič, Brešar, V. Premk, J. Koceli, Anton Homan M. Žigon, Ap. Deisinger, Guldenprein, L. Sušnik, K. Pecher, K. Hafner, Fr. Pápa, Slavko Flis, Angeli Molinaro, Ana Gusell in Jos. Hafner po 1 gld., Verbič, Deisinger, Pouh, Cerovšek, Pavlič, Mali, Kaiba, Jan. Košir, M. Juvan, J. Guzelj, A. Triller, Ant. Hafner, Jan. Hafner, pl. Garzarolli in J. Mo-har po 50 kr., N. N. 1 gld. 40 kr., Č. N. 10 kr.), državni poslanec dr. Ferjančič 10 gld., deželni po-slanec dr. Danilo Majaron 15 gld., gospa Antonija dr. Prevceva 10 gld., upravni odbor mestne hra-nilnice v Kranji prebitek zbirke 25 gld., Ivan Va-lenčič 5 gld. in pa notar Janko Globočnik iz Me-tlike 5 gld.; vladni svetnik dr. Franc Zupanc

5 gld., župnik Jože Kerčon v Predosljih 3 gld., nadzornik And. Žumer »odklonjen honorar« 2 gld., nekdo za godovnico namesto pijače 5 gld., župnik Jan. Teran v Ljubnem 4 gld., župnik Martin Poč v Komendi 3 gld., kranjski strelec pri zadnji večerji vsled prepričevalno-ginljivega, srce pretresujočega govora gospoda Ivana Rakovca 12 gld. 50 kr., nekdo za znamko 10 kr., župnika Frid. Hudovernik v Lescah in Fr. Okornove v Dražgošah po 2 gld., županstvo na Jesenicah 10 gld., župnika Blaž Petrič v Velesovem in A. Pfajfar v Leskovci po 2 gld., župan Matija Bobnar v Lahovčah 50 kr., slavni deželni zbor vojvodine Kranjske 200 gld. in župnik Janez Gerčar v Dobu 5 gld. — Ko odbor s srčno hvaležnostjo in zahvalnostjo beleži te darove, izreka ob enem iskreno prošnjo, da bi se še drugi mladinojubi zlasti sedaj ob času piruhov spomnili dijaške kuhinje v Kranji, kajti pri vsakotedenski potreščini nad 65 gld. primanjkuje odboru še precejšnja svota v pokritje celoletne potreščine.

Odbor.

(Občni zbor »Dramat. društva«) bode v soboto 16. t. m. ob 8. uri zvečer v »Narodnem Domu«. Dnevni red: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo intendance. 3. Poročilo blagajnikov. 4. Poročilo revizorjev. 5. Dopolnilna volitev v odbor. 6. Posamični nasveti. — Ker utegnejo priti na razgovor za prihodnost slov. gledališča velevažna vprašanja, obrača se odbor do društvenih članov z uljudno prošnjo, da blagovolijo priti v polnem številu.

(Zabavni večer) priredi katoliško društvo za delavke v nedeljo, dné 17. in 24. aprila t. l. ob polu 7. uri zvečer v dvorani »Katoliškega doma« na Turjaškem trgu. Vspored: 1. Nagovor predsednika. 2. A. Nedved: »Popotnikova«, poje društveni zbor. 3. A. Hribar: »Dobrovska gospa«, deklamuje F. Vehar. 4. L. Belar: »Dneva nam pripelji žara«, poje društveni zbor. 5. M. Eleonora: »Lurška Mati Božja«, poje društveni zbor. 6. dr. A. Ušeničnik: »Prolog«, prednaša M. Lovše. 7. dr. R. Weissenhofer: »Lurška pastirica«. Igra s petjem v petih dejanjih. — Pri prvi predstavi na belo nedeljo je vstop dovoljen le udom proti vstopnini: Sedeži à 30 kr., stojišča à 10 kr. — K drugi predstavi je dovoljen vstop vsem povabljenim gostom in znaša vstopnina: sedeži I. vrste à 50 kr., II. vrste à 40 kr., III. vrste à 30 kr., stojišče à 20 kr. — K obilni udeležbi vabi odbor.

(Družbe sv. Cirila in Metoda) kava je izšla. Zaklopnicam v narodnih barvah po $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{5}$, $\frac{1}{10}$ kg vsebine in ovitkom je napis: »Kava družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.« Varstvena znamka je podoba sv. Cirila in Metoda. Blago je iz najboljših cikorijskih. Cene na drobno in debelo so iste, kakor vsaki drugi, dosedaj rabljivi kavi. Založnik te kave je Ivan Jebačič, trgovec v Ljubljani, Valvazorjev trg. Rojakinje in rojaki! Sezite po tej domači kavi, razširjajte ž njo slovensko ime in podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda! Osobito priporočamo našim častitim ženskim podružnicam družbe sv. Cirila in Metoda, naj v svoji obče priznani vnemi za narodovo korist delujejo v to, da bode leto obsorej rabila sleherna slovenska gospodinja le to izborna domačo kavo.

(Vabilo) k ustanovnemu zboru podružnice c. kr. kmetijske družbe za občino Spod. Idrija, ki bode v nedeljo, dne 17. aprila 1898 ob 11. uri dopoldne v prostorih ljudske šole. Vspored: 1. Pozdrav. 2. Predavanje ravnatelja c. kr. kmetijske družbe gosp. Gustava Pirca o živinoreji in sadjarstvu. 3. Volitev predsedništva in odbornikov. Povabljeni so vsi gospodarji iz občine Spodnja Idrija. Gostje od drugod so nam tudi dragi.

Osnovni odbor.

(Hranilnica in posojilnica na Rovih) bode imela I. redni občni zbor dné 1. maja t. l. ob 3. uri popoldne v župnišču na Rovih s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva, 2. poročilo računskega pregledovalca, 3. odobritev računa za l. 1897 in 4. raznoterosti.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 14. aprila. Cesar je podelil ministroma Ruber in Bylandt-Rheidt čast tajnih svetnikov.

Dunaj, 14. aprila. Ker kmalu premine veljavnost zakona, ki določuje za deset let število vsakoletnih vojaških novincev, vlada takoj predloži zbornicama načrt zakona, ki zopet za deset let določi to število. Pravijo, da se bo pomnožilo zahtevano število vojaških novincev.

Trst, 14. aprila. Sinoči je v cerkvi sv. Antona pridigal jezuit Pavisich o socialnem vprašanju. V cerkvi se je ob tej priliki zbralo tudi mnogo socialno-demokratskih in židovskih pristašev, ki so go-

vornika motili mej govorom ter vmes kričali in govorniku ugovarjali. Večina poslušalcev je ob sklepu govorniku burno ploskala. Mej tem se je zunaj na trgu zbralo na tisoče ljudi, večinoma sama nahujskana irendentovska fakinaža, ki je grozno razgrajala, tako da redarjem ni bilo mogoče napraviti reda. Dve kompaniji tukajšnega pešpolka sta bili poklicani ter sta z nasajenimi bajoneti razgnali množico ter napravili red.

Praga, 14. aprila. Na shod slovanskih krščanskih socialistov prideta v Prago tudi poslanca Stojalovski in dr. Danielak. — Na shod Hrvatov v Pragi, ki se ima v kratkem vršiti, pa pride posl. Spinčič. — Za shod slovanskih avstrijskih časnikarjev se je izven Prage že sedaj oglasilo nad 30 zastopnikov časopisja raznih slovanskih avstrijskih narodov.

Levov, 14. aprila. Poljski poslanci so glede vreditve jezikovnega vprašanja, ki se ima razpravljati takoj po počitnicah v posebnem odseku, različnih mislij. Nekateri odrekajo v tem oziru kompetenco državnemu zboru ter hočejo stvar prepustiti deželnim zborom, drugi pa so mnenja, da v sedanjih razmerah ne kaže s takimi načelnimi izjavami stopati pred državni zbor, ker bi vsled tega bilo onemogočeno vsako redno parlamentarno delovanje.

Budimpešta, 14. aprila. Poslanska zbornica je izvolila danes delegacijo. Ljudsko stranko zastopa delegat grof Zichy.

Rim, 13. aprila. Vatikanska diplomacija dela neprestano v vseh dvorih na to, da se akcija za ohranitev miru posreči. Cesar Franc Jožef I. je čestital papežu za trud, ki ga kaže s svojim posredovanjem za ohranjenje miru. Zadnja sporočila iz Madrida in Washingtona kažejo, da bo posredovanje papeževo imelo uspeh. Treznejši, miroljubni krogi so vedno močnejši in ako se zadeva reši v tiru, kakor se je zasnova zadnjih 48 ur, je nada opravičena, da je mir zagotovljen.

Madrid, 14. aprila. V Barceloni, Valenciji, Saragosi in drugih večjih mestih so se vprizarjale sinoči velikanske demonstracije, v katerih so govorniki pozivljali vlado, da se ne sme v najmanjši stvari več vdati ter pričeti vojsko, ako Španija ne more mirnim potom varovati svoje časti.

London, 13. aprila. Iz New-Yorka se poroča, da ima predsednik Mac Kinley trdno upanje, ohraniti mir ter da je to naznanil članom kabineta. Kinley si hoče zagotoviti večino v kongresu za svoje miroljubne namene. Delo se mu je že pri mnogih posrečilo.

Washington, 13. aprila. Komisiji za zunanje zadeve v kongresu in reprezentantni zbornici se marljivo pečata s poslanico Mac Kinleya. Stavilo se je že več, deloma najradikalnejših predlogov, toda do kakega sklepa še ni prišlo. Nekateri predlagajo, naj se nujno organizuje armada za dosego miru na Kubi, Španiji pa svetuje, naj se takoj umakne z otoka. Vendar je pa že mnogo vročevrnikov v obeh komisijah popolno spremenilo prvotne nazore.

Washington, 14. aprila. V včerajšnji seji senata je predložil Davis poročilo večine v komisiji za zunanje zadeve, v katerem se glasi: Z ozirom na to, da položaj na Kubi, ki traja že tri leta, in ki je dovedel do razbitja ladije »Maine«, ne sme več nadalje trajati, se klene, naj bode prebivalstvo Kube slobodno in neodvisno. Dolžnost Zveznih držav je, da to zahtevajo, in pozivljamo španjsko vlado, naj takoj pozabi na avtoriteto na Kubi in jo ostavi za vselej. Predsednik se pooblašča, naj se poslužuje cele vojne sile tako dolgo, dokler tega ne izvede. Senat ne bo sklepal o tej resoluciji. Konservativni senatorji svetujejo, naj se postopa previdno.

Washington, 14. aprila. Ko je poročevalec večine v kongresu prečital izjavo komisije, katera je sicer zelo odločna, vendar

pozivlje Amerikance, naj se ne prenačijo z vojsko, zagnali so radikalni zastopniki silen krik proti članom večine ter jih pitali z najgršimi psovki: Lažnjivci, banditi, lopovi, izdajalci itd. Člani večine so razburjeni planili na radikale in pričel se je grozen pretep. Predsedstvo je pozvalo stražnike, da pomiré zastopnike. To posredovanje pa ni nič pomagalo. Šele generalu Endersonu se je posrečilo pretepačce se zastopnike pomiriti.

Washington, 14. aprila. Vlada je kupila dve ladiji v vojne namene.

Jokohama, 14. aprila. Kakor javljajo poročila iz notranjega Koreje, je navstal v sredini velik upor.

Umrli so:

9. aprila. Miroslav Pogačnik, čevljarja sin, 2 leti, Konjuške ulice 9, jetika. — Elizabeta Janko, vdova prodajalca usnja, 59 let, Kolodvorske ulice 11, kron. protin. 10. aprila. Viktor Šusteršič, sobnega slikarja sin, 8 mesecev, Opekarska cesta 55, driska. — Jožefa Bray, odgojiteljica, 29 let, Poljanski nasip 38, jetika. 11. aprila. Dr. Jernej Zupanec, c. kr. notar in posestnik, 88 let, Križevniške ulice 8, kron. plućnica. — Vincencija Zajc, paznika hči, 6 dni, Hranilnična cesta št. 6, scleroma neonatorum.

V bolnišnici:

8. aprila. Luka Sešek, dninar, 54 let, spridenje jeter. 9. aprila. Janez Božič, gostac, 67 let, naduha.

Tržne cene v Ljubljani

dné 13. aprila.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st. . . .	13 —	Špeh povejen, kgr. .	— 68
Rež, " " " " . . .	9 20	Surovo maslo, " " .	— 90
Ječmen, " " " " . . .	8 —	Jajce, jedno " " . .	— 2
Oves, " " " " . . .	7 50	Mleko, liter " " . . .	— 10
Ajda, " " " " . . .	9 20	Goveje meso, kgr. . .	— 64
Proso, " " " " . . .	7 50	Telečje " " " " . . .	— 62
Koruza, " " " " . . .	6 50	Svinjsko " " " " . .	— 70
Krompir, " " " " . .	3 80	Kostrunovo " " " " .	— 40
Leča, hktl. " " " " .	15 —	Piščanec " " " " . .	— 65
Grah, " " " " . . .	14 —	Golob " " " " . . .	— 18
Fižol, " " " " . . .	12 —	Seno, 100 kgr. " " .	1 78
Maslo, kgr. " " " " .	96 —	Slama, 100 " " " . .	1 78
Mast, " " " " . . .	76 —	Drva trda, 4 kub. m. .	6 50
Špeh svet, " " " " .	64 —	" mehka, 4 " " " . .	4 60

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24. urah v mm.
13	9. zvečer	731.1	7.4	sr. sever	oblačno	
14	7. zjutraj	734.3	4.9	sr. jvzh.	skoro jasno	0.2
	2. popol.	734.4	15.8	p. m. ssvzh	poloblačno	

Srednja včerašnja temperatura 9.6°, za 0.3° nad normalom.

Prepričajte se, da so moja

kolesa
in njih posamezni deli najboljše in tudi najcenejše. 273 10-1

Glavni katalog brezplačno in franko.

M. V. RUNDBAKIN

na Dunaji, II., Gr. Pfarrgasse 25.

Avstrijska največja trgovina s kolesi.

Krasna mladinska knjižica!

Pomladni Glasi

posvečeni
slovenski mladini.

8. zvezek. — S štirimi slikami.

Uredil in založil
Jan. Ev. Zoré.

Cena broširanim 30 kr., v pol platno vezanim 40 kr., v celo platno vezanim 55 kr., krasno vez. 75 kr., po pošti 5 kr. več. — Dobé se v ljubljanskem semenišču, v Katoliški Bukvarni in pri Jan. Kraju v Novem mestu. — Tudi se dobé prejšnji letniki razven prvega.

Lepo darilo otrokom ob raznih prilikah!

Prodajalnica in stanovanja v najem!

V novozgrajenem poslopji zaklada meščanske bolnice v Ljubljani se od 1. novembra letos oddaja v najem:

1. V pritličji:
Dve v Lingarjevih ulicah ležeči prodajalnici.
2. V I. in II. nadstropji:
4 stanovanja obstoječa iz 5 sob,
2 „ „ „ 4 „ in kabinetom,
3 „ „ „ 4 „ in „
2 „ „ „ 3 „ in kabinetom.

Pri vsakem stanovanju je jedna predsoba, soba za posle, kopelj, kuhinja, klet in drvarnica.

Pogoje naznanja in ustne ali pismene ponudbe sprejema magistrat do 1. maja letos v navadnih uradnih urah.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 6. aprila 1898.

Zdravilišče Toplice

na Kranjskem

blizu Novega Mesta, želez. postaja Straža, je tako imenovani „akrato-vrelec“ z vročo vodo od 28–31° R. Voda, bodisi da se pije, ali da se rabi za kopanje, je izredno zdravilna zoper protin, kostenico, ishijas, živčno bolezen, (neuralgie) in zoper razne kožne in ženske bolezni. Na razpolago so badi in porcelanaste banje, lepo uravnane sobe za tujce, društvene dvorane, sobane za igre. V obliži so senčnati sprehodi in igrišča. Dobra restavracija in z nizkimi cenami je v hiši.

Kopališka doba je od 1. maja do 1. oktobra.

Natančnejša pojasnila daje brezplačno

266 7-2

topliško oskrbnništvo.

„NORO“
Prijetelj slovenske akad. mladine, naročite se na
ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.
Cena: Za nedelje 1 gld., za dijake 60 kr.
Upravitelj: Pavel Marija Valjavec, stud. iur.,
Dunaj, V. Matzleinsdorferstrasse 76, IV, 30.

Zgradba lesenega mostu

čez Bistrico v Domžalah

oddala se bo potom

zmanjševalne dražbe,

katera se bo vršila

dné 4. majnika 1898

dopoludne ob 9. uri v mestni dvorani v Kamniku.

Načrti in prevdarek leži pri podpisnem v pregled. — Stroški proračunjeni so na 7200 gld.

Cestni odbor kamniški,

dné 9. aprila 1898.

283 3-1

Načelnik: Jos. Močnik s. r.



Severonemški Lloyd v Bremi.

158 30-14

Od vis. c. kr. ministerstva vsled ukaza dné 7. maja 1894, št. 5373 dovoljen.

Brodarstvo poštinih brzoparnikov do Novi-Jorka:

Breme vsak terek in soboto zvečer.		Breme - Sev. Amerika.	
Iz Southamptona dotaknivi se		Do Novi-Jorka.	
Cherbourg vsako sredo in nedeljo		Breme - Južna Amerika.	
Iz Genove dotaknivi se Neapola		Do Montevideo.	
via Gibraltar		Do Baltimore.	
dva ali trikrat na mesec.		Breme - Vzhodna Azija.	
		Do Kitajskega.	
Breme - Avstralija.		Do Buenos-Ayres.	
Do Adelaide, Melbourne, Sydneja.		Do Japonskega.	

voznja po morju čez ocean do Novi-Jorka traja 6 do 7 dni.

Najlepša in najcenejša priložnost za potovanje.

Glavni zastopnik v Ljubljani:

Edvard Tavčar.

Originalno

plzensko

pivo!!

Oziraje se na našo anonco z dné 24. svečana t. l. usojava si naznaniti velespoštovanemu občinstvu, da točijo naše pivo naslednji gospodje:

256 4-4

L. Fantini (Gradišče),
Karol Koisser (pri Maliču),
Ivan Mayr (Filipov dvorec).

Nadalje prodajajo naše pivo v steklenicah gospodje:

Ivan Buzzolini (Špitalske ulice),
J. C. Praunseiss (Glavni trg),
Anton Stakul (Šelenburgove ulice).

Naročila na pivo v steklenicah sprejemava v najini pisarni, Gradišče 5. kakor tudi zgoraj imenovani gospodje. — Naročila z dežele izvršujeva točno.

Velespoštovanjem

Gorup & Schitnik,

generalna zastopnika meščanske pivovarne v Plznu (ustanov. l. 1842).

Dunajska borza.

Dné 14. aprila.	
Skupni državni dolg v notah	102 gld. — kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 90 „
Avstrijska zlata renta 4%	121 „ 45 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 75 „
Ogerska zlata renta 4%	121 „ — „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 30 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	923 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	353 „ 50 „
London vista	120 „ 85 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 90 „
20 mark	11 „ 77 „
20 frankov (napoleonador)	9 „ 54 „
Italijanski bankovci	44 „ 82 „
C. kr. cekini	5 „ 66 „

Dné 13. aprila.	
4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	164 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	160 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	196 „ 50 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 65 „
Tisinske srečke 4%, 100 gld.	139 „ 75 „
Dunavske vravnjavne srečke 5%	130 „ 25 „
Dunavsko vravnjavno posojilo l. 1878	109 „ — „
Posojilo goriskega mesta	112 „ 50 „
4% kranjsko deželno posojilo	99 „ — „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 10 „
Priporitetne obveznice državne železnice	221 „ 10 „
„ „ južne železnice 3%	184 „ 40 „
„ „ južne železnice 5%	126 „ 40 „
„ „ dolenskih železnice 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	205 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	170 „ — „
Avstrijska rudečega križa srečke, 10 gld.	20 „ — „
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	83 „ 25 „
St. Genois srečke, 40 gld.	79 „ 75 „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	59 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ 75 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 „ 20 „
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3457 „ 50 „
Akcije tržškega Lloydja, 500 gld.	426 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	73 „ 25 „
Splošna avstrijska stavbinska družba	116 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	156 „ 85 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	181 „ — „
Papirnih rubljev 100	127 „ 12 „

Avtentično oznanilo žrebanja tu in inozemskih loterijskih srečk, izkaz vseh izžrebanih državnih in zasebnih obligacij.
Naročnina od 1. aprila do konca dec. t. l. je
za Avstro-Ogersko gld. 2.—.

„MERCUR“
XXXVI. leto.

S 1. aprilom se prične novo celoletno naročevanje!
S 1. aprilom na novo vstopivši naročniki dobijo, dokler je še kaj zaloge, kot brezplačni privržek „Finanzielles Jahrbuch“, ki obsega zaznamek vseh izžrebanih srečk. — Naročuje se s poštnimi nakaznicami pri vseh c. in kr. poštnih uradih in pri administraciji „Mercur“, Dunaj, I. Wollzeile 10.